

ELS QUATRE EVANGELIS CANÒNICS

Atribució	Característiques	Ambient d'origen	Data	Fonts	Notes	Símbol
Marc	Evangelí: Text predicat i per a ser predicat	Ambient paganocrisià	65/70 La primera redacció pot ser ca. 50	Creador del gènere literari «evangelí»	El final 16,9-20 és un afegit canònic ca. 120	Lleó
Matheu	Evangelí: Adaptació del text de Mc	Ambient judeocristià tradicional	70/90	Té com a font principal Mc; alguns consideren que també l'anomenada «Font Q»	Té cinc discursos de Jesús, en paral·lelisme amb els 5 llibres de la Llei de Moisès	Àngel
Lluc	Demostració dirigida a Teòfil	Ambient judeohel·lenístic	70/90	Té com a fonts Mc i Mt; alguns consideren que també Jn. Interessant la teoria que veu en Teòfil el gran sacerdot dels anys 37-41, fill d'Annàs.	L'obra lucana consta de dos volums: l'evangelí i els Fets dels apòstols. Lluc no és un pagà convertit, sinó un rabí jueu que creu en Jesús Messies	Brau
Joan	Llibre, perquè que creguen	Ambient judeocristià marginal	90/110 La seva primera redacció és molt primitiva; potser anterior a Lc	Des de molt antic ha estat anomenat «l'evangelí espiritual», en contraposició als sinòptics. Això no vol dir que el simbolisme estigui absent dels altres evangelis, ni que Jn manqui de dimensió històrica	Té un llarg discurs de comiat en el darrer sopar (13-17)	Àguila